

Ohlášky – neděle 3. 4. 2022

Dnes prožíváme **5. neděli postní (Laetare)**.

➤ Neděle 10. 4. 2022 bude **Květná neděle**.

- **Pobožnost křížové cesty** se budeme modlit vždy v pátek přede mší sv. v **16:00**.
- ŘKF Všech svatých Litoměřice zve **na postní duchovní obnovu**, která se bude konat **v sobotu 9. 4. 2022 od 14:00 v Diecézním domě kardinála Trochty** v Litoměřicích. Povede ji P. Zdik Jordánek z Doksan. V průběhu obnovy možnost přistoupit ke svátosti smíření. Obnovu zakončí mše svatá v 18:00 v kostele sv. Vojtěcha (naproti Diecéznímu domu).
- Dnes **3. 4. 2022 v 15:00** v prostorách Sboru Petra Chelčického, Palackého ul. č. 6 v Lovosicích představí **prof. Pavel Hoška, Ph.D.** svou novou knihu **Ve víru Velkého tance** – Duchovní zkušenost přítomná v díle C. S. Lewise (Pavel Hošek, profesor na ETF UK. Napsal knižní studie o Jaroslavu Foglarovi, E. T. Setonovi, J. R. R. Tolkienovi a C. S. Lewisovi, ve kterých si všímá spirituálních a symbolických motivů, přítomných ve slavných dílech těchto autorů).

Přehled bohoslužeb v období 10. 4. – 18. 4. 2022 v kostele sv. Václava v Lovosicích:

- 10. 4. **Květná neděle** – 9:00 (mše sv.)
- 12. 4. úterý Svatého týdne – 8:00 (mše sv.)
- 13. 4. středa Svatého týdne – 8:00 (mše sv.)
- 14. 4. **Zelený čtvrtek** – 17:30 (mše sv. na památku Večeře Páně)
- 15. 4. **Velký pátek** - 17:30 (Velkopáteční obřady)
- 16. 4. **Bílá sobota** – 19:00 (Velikonoční vigílie)
- 17. 4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – 10:30** (mše sv.)
- 18. 4. **Pondělí velikonoční – 9:00** (mše sv.)
- 19. 4. úterý mše sv. **nebude**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

V zimním období jsou mše sv. v úterý, ve středu a ve čtvrtek ve **farní kapli**.

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 19 (2022)
3. 4. 2022

5. neděle postní

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Youcat (13. část)

Blahoslavený Karel Foucauld říká: “Čist evangelium znovu a znovu, bez ustání, a mít tak vždycky na očích Ježíšova ducha, jeho skutky, slova a myšlenky, aby tak člověk smýšlel, hovořil a jednal jako Ježíš a následoval jeho příkladu a přikázání.”

Co znamená, že se Bůh stal člověkem?

Zřejmě nejpohoršlivější záležitosti celého křesťanství: Církev už přes dva tisíce let zůstává věrná přesvědčení, že se Bůh tak ztotožnil s člověkem, že přichází na svět jako obyčejné miminko.

Francouzský filozof Jean-Paul Sartre (1905-1980) byl vedle Sigmunda Freuda druhým nejvýznamnějším ateistou a antikřesťanem dvacátého století. Sartre, který během života zahořkl a zradikalizoval se, chtěl patřit mezi ty, kdo udělají z Boha „překonanou hypotézu, která klidně a sama od sebe zemře“. Ale byl to právě Sartre, kdo možná lépe, než řada jiných vysvětlil, jak je to s Božím vtělením. Teologové mluví doslova o Boží „inkarnaci“. Proč si Bůh zvolil právě vtělení?

Sartre napsal – a je to skoro neuvěřitelné – jesličkovou hru. Jmenuje se „Bar-Jona aneb syn hromu“. Sartre hru napsal a uvedl roku 1940, když jako válečný zajatec pobýval v okolí Trevíru. Hra byla určena pro táborovou oslavu Vánoc. Sartre prožíval dobu v Trevíru nesmírně hluboce. Studoval katolické autory Paula Claudela a Georgese Bernanose: „Největšími objevy, jaké jsem v zajateckém táboře učinil, byl ‚Saténový střevíček‘ a ‚Deník venkovského faráře‘. Jsou to jediné knihy, které na mě udělaly skutečně dojem a vedly mě k zamyšlení.“
(z knihy *Youcat: Kurz víry*)

3/ Podobenství o hvězdách

Projevy Božího působení v našem životě jsou významným povzbuzením pro život víry. Chtěl bych vás povzbudit, abyste si jich také všimli

a přisuzovali jim patřičnou důležitost. Pro lepší pochopení nabízím „podobenství o hvězdách aneb jak poznat Boží znamení“.

Už několik let jezdívám se čtyřicítkou mladých lidí na oslavu konce roku do sinajské pouště. Jde o výlet pouští za doprovodu přátel beduinů a jejich velbloudů. Žádné stany, spíme v tom nejkrásnějším hotelu na světě, tisícihvězdičkovém!

Už první večer nechám všechny mladé, aby si v tichosti lehli na zem a pozorovali hvězdné nebe. Neuběhnou ani dvě minuty, než ticho prolomí první tlumený výkřik:

„Wow! Viděli jste? Padá hvězda!“

A vzápětí vykřikují další, kteří se neudrží:

„Jo a tamhle, koukejte!“

Hlasy pomaloučku utichají, protože jich padá tolik, že udivené výkřiky nakonec vystřídá užaslé ticho. A hvězdy padají dál...

Nabídnou teď srovnání padajících hvězd a Božích znamení. Jak tedy rozpoznat Boží působení ve svém životě?

Stáhnout se do ústraní

Začneme tím, že si položíme otázku, zda padající hvězdy existují pouze v poušti. Nejsou i na obloze nad Paříží? Samozřejmě, že ano, jenže umělé světlo města nám brání hvězdy vidět, obzvlášť ty padající. Abychom mohli hvězdy spatřit, musíme se vypravit na vhodná místa.

A stejně tak je tomu s Božími znameními: Máme-li být schopni je rozlišit, je třeba se stáhnout do samoty, na čas se vzdát svých aktivit a hluku světa. Je dobré vyhledat tiché místo v ústraní – třeba prožít duchovní obnovu v klášteře nebo se vydat na pouť...

Chtít vidět

Stáhnout se do ústraní ale samo o sobě nestačí. Můžeme totiž odejít do pouště, ale pak se tam zavřeme do stanu a stejně žádnou hvězdu neuvidíme. Pochybují, jestli turisté také někdy zvedají oči k hvězdné obloze, pokud projíždějí safari na čtyřkolkách a nocují v luxusních hotelích.

Abychom dokázali rozpoznat, jak Bůh zasahuje do našich životů, je zapotřebí nejen se stáhnout do ústraní, ale také „chtít vidět“! Je nutné vynaložit úsilí a pozvednout oči k Bohu, pozorně zkoumat nebeskou oblohu.

V tuto chvíli už můžeme vyvodit první závěr: Jestliže Boží znamení nevidíme, to ještě neznamená, že se nedějí! A zadruhé, máme-li být na ně vnímaví, musíme měnit své zvyky a vytvářet prostor, kde můžeme hledět k nebi. Můžeme ještě dodat, že objevování Božího působení v našem životě přináší velkou radost, a to větší než pohled na padající hvězdu!

Přejít od hledání znamení k používání duchovních nástrojů

Když se pak v Sinajské poušti dostatečně vynadíváme na padající hvězdy, požádám vždy naše mladé, aby dál zkoumali noční oblohu a pokusili se najít některé stálice – Polárku, souhvězdí Velké medvědice, souhvězdí Orion... Stálice na nebi nám poskytují jistotu a směr. Po celá staletí byly jediným navigačním prostředkem, který námořníci používali při plavbách přes oceán.

Když už jsme přirovnali padající hvězdy k Božím znaméním, můžeme zase stálice připodobnit k běžným nástrojům, které nám Bůh nabízí, abychom dokázali žít v jeho přítomnosti. Jak už bylo řečeno, patří k nim každodenní modlitba, četba Bible, účast na mši svaté a pravidelná svátost smíření, ale též zapojení v nějaké skupině křesťanských přátel a bliženecká láska – prokazování zvláštní pozornosti chudým a slabým. Slovy apoštola Pavla, „růst a oplývat láskou... vůči druhým i vůči všem.“ (1Te 3,12) Ten, kdo pozorně užívá všech těchto stálých nástrojů, které nám církev nabízí, kráčí jistým krokem po své cestě víry, ačkoli není právě obklopen mnoha podivuhodnými znameními.

V počátcích naší cesty víry nám Bůh často dává celou řadu krásných drobných znamení své přítomnosti: Někdy je jich jako padajících hvězd, budí v nás touhu více Pána poznávat a milovat. Ale časem nás nechá kráčet dál za pomoci obyčejnějších nástrojů, které jsme přirovnali ke stálicím na nebi. Pokud rosteme ve víře, časem už potřebujeme čím dál méně mimořádných znamení, protože víme, že Bůh je přítomný neustále.

Žasneme tedy nad Božími znameními a učiníme rozhodnutí, že Ho budeme věrně následovat. Celý náš život se pak stane jedním velkým souhvězdím.

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)
